

Nieuwsbrief PFR Updates

Nummer 16, 2026

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:5785](#) 08-09-2026

Artikel 1:253b BW. Procedure tussen moeder en grootmoeder over gezag na voogdij. Gegronde vrees dat als de moeder gezag krijgt de belangen van het kind worden verwaarloosd. Verzoek artikel 810a Rv.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:2631](#) 08-09-2026

Machtiging tot uithuisplaatsing is komen te vervallen omdat deze niet is geëffectueerd. Moeder rechtens relevant belang om in hoger beroep te laten beoordelen of de machtiging terecht is gegeven. Het hof is van oordeel dat de zorgen over de ontwikkeling en veiligheid van de minderjarigen ten tijde van de bestreden beschikking onverminderd aanwezig waren.

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:11917](#) 21-08-2026

Afwijzing vervangende toestemming inschrijving en deelname aan een opleidings- of stagetraject bij een sportvereniging. Artikel 1:253a BW. Communicatie en samenwerking tussen de ouders verloopt niet goed. Het is essentieel dat beide ouders volledig achter de inschrijving en deelname staan en dat zij constructief met elkaar kunnen communiceren en samenwerken om zo'n impactvol traject voor de minderjarige tot een succes te maken. De rechtbank neemt in haar overweging mee dat de minderjarige komend schooljaar naar het voortgezet onderwijs gaat en dat de reistijd naar trainingen en wedstrijden aanzienlijk langer wordt.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:5832](#) 17-08-2026

De rechtbank verleent moeder vervangende toestemming voor de duur van 36 maanden om in die periode met de kinderen te reizen. De afgelopen jaren is gebleken dat toestemming voor vakanties tussen de ouders veel onrust oplevert, wat niet in het

belang is van de kinderen.

Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:6252 14-08-2026

EHRM. Gezagsbeëindiging. De aanvaardbare termijn is verstreken en het perspectief ligt in het pleeggezin. De positieve ontwikkeling van moeder leidt niet tot een ander oordeel. Verzoek om deskundigenonderzoek afgewezen.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:8944 14-08-2026

Minderjarige met ernstige verslavings- en emotieregulatieproblematiek. Machtiging gesloten jeugdhulp maar geen concreet perspectief op beschikbare plaats binnen gesloten jeugdhulp. Hoewel gesloten jeugdhulp noodzakelijk is, wordt een machtiging uithuisplaatsing in een open setting verleend, vanwege gebrek aan plaats binnen een gesloten instelling.

Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2026:9045 13-08-2026

Verlenging ondertoezichtstelling. De ouders willen geen statusvoorlichting en psycho-educatie.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2026:7898 03-08-2026

De kantonrechter verleent de gevraagde machtiging voor een lening aan de vader uit het vermogen van de minderjarige.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:24710 30-07-2026

Beëindiging gezamenlijk gezag en wijziging omgangsregeling door rechtbank.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2026:7383 08-07-2026

Echtscheiding. Is verzoeker wilsonbekwaam? Rechtbank beoordeelt wilsbekwaamheid op basis van stukken en beeld van de man op zitting.

Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2026:12543 02-07-2026

Benoemen bijzondere curator; minderjarige slachtoffer strafzaak vader.

Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2026:7040 23-04-2026

Verzoek verkrijgen verlof om een Oekraïense alimentatiebeslissing in Nederland ten uitvoer te leggen.

RECHTSPRAAK

Machtiging tot uithuisplaatsing is komen te vervallen omdat deze niet is geëffectueerd. Moeder rechtens relevant belang om in hoger beroep te laten beoordelen of de machtiging terecht is gegeven. Het hof is van oordeel dat de zorgen over de ontwikkeling en veiligheid van de minderjarigen ten tijde van de bestreden beschikking onverminderd aanwezig waren.

Feiten en omstandigheden

De moeder heeft het eenhoofdig gezag over haar twee kinderen, die onder toezicht staan van de gecertificeerde instelling (GI). De kinderrechter heeft de machtiging tot uithuisplaatsing van de kinderen in een gezinshuis of pleeggezin met een jaar verlengd. De GI heeft die machtiging niet uitgevoerd, omdat er geen passende plek beschikbaar was waar beide kinderen samen terechtkonden. De kinderen wonen daardoor nog steeds bij de moeder.

De moeder komt in hoger beroep, omdat zij vindt dat de machtiging nooit had mogen worden verleend. Volgens haar is de noodzaak onvoldoende concreet gemotiveerd, zijn minder ingrijpende maatregelen niet onderzocht en had de situatie van de kinderen afzonderlijk moeten worden beoordeeld. Subsidiair verzoekt zij de machtiging te beperken. De GI stelt dat de machtiging is vervallen omdat zij niet is uitgevoerd, maar dat de kinderrechter destijds terecht heeft beslist. Zodra er een geschikte gezamenlijke plek is, zal de GI opnieuw een machtiging verzoeken.

Beoordeling

Omdat de machtiging niet binnen drie maanden ten uitvoer is gelegd, is zij op grond van artikel 1:265c lid 3 BW vervallen. De moeder houdt toch een rechtens relevant belang bij beoordeling in hoger beroep. Onder verwijzing naar HR 18 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:395, overweegt het hof dat een machtiging tot uithuisplaatsing ook zonder tenuitvoerlegging een inmenging vormt in het door artikel 8 EVRM beschermde gezinsleven, omdat alleen al de dreiging van uithuisplaatsing dat gezinsleven verstoort. Bijkomende omstandigheden zijn daarvoor niet vereist. Het hof beoordeelt daarom alleen of de machtiging ten tijde van de

bestreden beschikking terecht is verleend. Dat is het geval. Ondanks jarenlange vrijwillige hulpverlening en een ondertoezichtstelling bestonden er ernstige zorgen over structuur, schoolverzuim, ontwikkelingsachterstanden, parentificatie en agressie van de moeder. De moeder functioneert op LVB-niveau en heeft een gering netwerk. Het hof ziet vooral onmacht, geen onwil. Minder ingrijpende maatregelen hadden onvoldoende effect gehad, zodat de uithuisplaatsing een *ultimum remedium* was. Het subsidiaire verzoek kan onbesproken blijven, omdat de machtiging van rechtswege is vervallen.

Conclusie

Het hof bekrachtigt de beschikking en verstaat dat de machtiging met ingang van drie maanden na de verlenging is vervallen. De proceskosten worden gecompenseerd en het meer of anders verzochte wordt afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 08-09-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:2631

Zaaknummer: 200.368.167/01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Artikel 1:253b BW. Procedure tussen moeder en grootmoeder over gezag na voogdij. Gegronde vrees dat als de moeder gezag krijgt de belangen van het kind worden verwaarloosd. Verzoek artikel 810a Rv.

Feiten en omstandigheden

De moeder was minderjarig bij de geboorte van haar zoon (minderjarige), waarna de grootmoeder (moederszijde) tot voogd is benoemd. Wegens ziekte kan de grootmoeder de zorg niet langer dragen. De minderjarige staat daarom onder toezicht en woont in een pleeggezin. De rechtbank heeft de verzoeken van de moeder om haar met het gezag te belasten, de hoofdverblijfplaats bij haar te bepalen en subsidiair een omgangsregeling vast te stellen, afgewezen. De gecertificeerde instelling (GI) heeft voor de duur van de ondertoezichtstelling de regie gekregen over het contact tussen moeder en minderjarige. In hoger beroep herhaalt de moeder haar verzoeken en verzoekt zij subsidiair om een contra-expertise op grond van artikel 810a Rv.

Beoordeling

Op grond van artikel 1:253b lid 5 BW wordt het verzoek van de moeder alleen afgewezen bij gegronde vrees dat de belangen van het kind worden verwaarloosd. Volgens het hof bestaat die vrees hier. Volgens de ouderschapsbeoordeling kan de moeder nu onvoldoende goed genoeg ouderschap bieden. Er is structurele onrust in haar contacten met familie en hulpverleners, zij geeft geen inzicht in haar hulpverlening en zij heeft zelf de omgang met minderjarige vanwege haar zwangerschap stopgezet. Daarbij lijkt zij onvoldoende in te zien wat dit betekent voor haar zoon. Ook is in dat licht de vraag hoeveel ruimte er dan voor haar zoon overblijft zodra het nieuwe kind geboren is. De minderjarige doet het goed in het pleeggezin. Om dezelfde redenen blijft ook de hoofdverblijfplaats ongewijzigd.

Artikel 810a lid 2 Rv waarborgt *equality of arms* tegenover de overheid bij kinderschermingsmaatregelen. Het is daarom niet van toepassing op een geschil tussen moeder en grootmoeder. Ook overigens ziet het hof geen aanleiding voor een contra-expertise, mede gelet op de onrust die dit voor de minderjarige zou veroorzaken.

Conclusie

Het hof bekrachtigt de beschikking van de rechtbank voor zover aan zijn oordeel onderworpen en wijst het meer of anders verzochte af.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-09-2026

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:5785

Zaaknummer: 200.364.675/01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek verkrijgen verlof om een Oekraïense alimentatiebeslissing in Nederland ten uitvoer te leggen.

Feiten

Het gezin bestaat uit drie minderjarigen en een vrouw met de Oekraïense nationaliteit. De man en de vrouw zijn gescheiden. De man moet volgens de beslissing van 17 januari 2024 van de Oekraïense rechtbank kinderalimentatie betalen.

Verzoek

De vrouw verzoekt verlof te verlenen om voornoemde beslissing ten uitvoer te leggen. Verzocht wordt de uitspraak integraal in Nederland ten uitvoer te leggen, zodat de man wordt gehouden kinderalimentatie te betalen voor de minderjarigen.

Beoordeling

Het verzoek vrouw strekt tot het verkrijgen van verlof om de rechterlijke alimentatiebeslissing van Selydove City Court of Donetsk Region (Oekraïne) in Nederland ten uitvoer te leggen.

Op grond van het Haags Alimentatieverdrag 2007 (hierna: Alimentatieverdrag) en artikel 5 Uitvoeringswet internationale inning levensonderhoud 2011 is de voorzieningenrechter bevoegd. De vrouw is een termijn geboden om stukken op grond van artikel 25 lid 1 onder b en c Alimentatieverdrag te overleggen. De vrouw heeft aanvullende stukken ingediend. De man zou volgens haar in Oekraïne zijn opgeroepen en er is geen hoger beroep ingesteld.

Op grond van artikel 25 lid 1 onder c Alimentatieverdrag moet, indien de verweerder niet is verschenen of vertegenwoordigd in de procedure in de staat van herkomst, worden aangetoond dat hij van de procedure of beslissing weet had en de gelegenheid kreeg gehoord te worden dan wel bezwaar of beroep in te stellen.

Uit de alimentatiebeslissing van 17 januari 2024 blijkt niet dat de beslissing op tegenspraak is gegeven. De vrouw heeft geen stukken overgelegd die voldoen aan artikel 25 lid 1 onder c Alimentatieverdrag. Wel blijkt dat er een brief is gestuurd na de uitspraak van 17 januari 2024

aan een adres in Oekraïne, terwijl uit de BRP volgt dat de man sinds 2022 in Nederland verblijft. De rechter kan hieruit niet vaststellen of de man in kennis is gesteld van de alimentatiebeslissing en evenmin of de beslissing is gegeven in een procedure waarvoor hij is opgeroepen.

Voor beoordeling zijn de op grond van artikel 25 lid 1 onder c Alimentatieverdrag vereiste stukken niet overgelegd. Wegens het ontbreken van de stukken wijst de rechtbank het verzoek af.

Beslissing

Rechtbank wijst verzoek af.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-04-2026

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2026:7040

Zaaknummer: C/05/462478 / FA RK 26-341

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Benoemen bijzondere curator; minderjarige slachtoffer strafzaak vader.

Feiten

Ouders hebben het gezag over de minderjarige die bij moeder woont. Bij beschikking is een bijzondere curator benoemd voor de vertegenwoordiging van minderjarige bij de behandeling van de strafzaak tegen vader zodat de minderjarige zich als benadeelde partij kan voegen in het strafproces.

Vader is veroordeeld tot een gevangenisstraf voor 36 maanden. De vordering van de minderjarige is gedeeltelijk toegewezen voor het bedrag van € 2.500. Vader heeft hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis.

Verzoek

Moeder verzoekt benoeming van een bijzondere curator voor de vertegenwoordiging van de minderjarige in de strafzaak tegen vader, inclusief hoger beroep en cassatie, met uitvoerbaarverklaring bij voorraad. Voor het handhaven van de vordering in hoger beroep heeft de minderjarige toestemming nodig van wettelijke vertegenwoordigers, maar de belangen van de minderjarige en de vader botsen. Met een bijzondere curator kan de minderjarige spreekrecht uitoefenen. De bijzondere curator heeft de expertise van een slachtofferadvocaat en is eerder benoemd geweest.

Vader heeft geen verweer gevoerd.

De Raad voor de Kinderbescherming is het eens met het verzoek van moeder gezien het belang van de minderjarige.

Beoordeling

Op grond van artikel 1:250 BW kan de rechtbank een bijzondere curator benoemen wanneer de belangen van ouders strijden met de belangen van het kind en de benoeming het belang van het kind dient. De rechtbank stelt een belangenstrijd vast tussen de minderjarige en de

vader zoals bedoeld in artikel 1:250 BW. Vader is veroordeeld voor zedenfeiten die tegen de minderjarige zijn gepleegd en stelt hoger beroep in. Omdat de minderjarige slachtoffer blijft in de strafzaak tegen vader, is er sprake van tegenstrijdige belangen. Een neutrale derde moet haar begeleiden in haar spreekrecht en schadevergoedingsrecht en voorkomen dat zij in de ouderlijke strijd wordt betrokken. Het is in het belang van de minderjarige als een bijzondere curator de belangen van de minderjarige in de strafzaak tegen haar vader vertegenwoordigt. Om deze reden benoemt de rechtbank een bijzondere curator. Zodra het vonnis onherroepelijk wordt, wordt de bijzondere curator ontslagen.

Beslissing

De rechtbank benoemt een bijzondere curator om de minderjarige in de strafzaak tegen haar vader te vertegenwoordigen. De rechtbank ontslaat de curator zodra het vonnis onherroepelijk is geworden. De rechtbank verklaart haar beschikking uitvoerbaar bij voorraad.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 02-07-2026

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2026:12543

Zaaknummer: C/15/377499

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verlenging ondertoezichtstelling. De ouders willen geen statusvoorlichting en psycho-educatie.

Feiten en omstandigheden

De moeder oefent alleen het gezag uit over minderjarige 1 en minderjarige 2. Zij hebben een vader met wie geen contact is. De moeder en de (stief)vader zijn samen belast met het ouderlijk gezag over minderjarige 3 en minderjarige 4. De ondertoezichtstelling van de vier kinderen loopt tot 22 augustus 2026.

Het verzoek

De gecertificeerde instelling (GI) verzoekt de ondertoezichtstelling met een jaar te verlengen. Zij voert aan dat de bedreiging in de ontwikkeling van de kinderen nog altijd aanwezig is zodat verlenging van de ondertoezichtstelling nodig is. De ontwikkelingsbedreigingen komen onder andere voort uit de problematiek van en tussen de ouders en het feit dat er niet wordt gesproken over wat zich allemaal heeft afgespeeld binnen het gezin. De kinderen hebben veel ingrijpende levensgebeurtenissen meegemaakt en lijken hier niet over te kunnen praten. Zo weten de kinderen niet waarom de vader in de gevangenis heeft gezeten. De vader kampt met psychische problemen en verslavingsproblemen en behandeling vanuit een forensische psychiatrische kliniek is noodzakelijk. Daar wil hij niet aan meewerken. In zijn ogen heeft hij de kinderen geen schade toegebracht en heeft hij het gezin niet verwaarloosd. Ook lijkt hij zich steeds meer af te zetten tegen zijn stiefkinderen, terwijl minderjarige 1 en minderjarige 2 denken dat de stiefvader ook hun biologische vader is. De moeder heeft geen eigen netwerk in Nederland en leunt veel op oma (vz). Het blijkt ook dat zij niet is opgewassen tegen de druk van de vader en oma (vz) en dat ze zich afhankelijk kan opstellen. Ook daar liggen zorgen. Zo weigert de moeder mee te werken aan psycho-educatie voor de kinderen. De ouders zijn bezig om de relatie te herstellen. Bij minderjarige 1 zijn veel kindsignalen, waaronder leerproblemen, kenmerken van autisme en hechtingsproblemen gecombineerd met trauma. Hij loopt in zijn algehele ontwikkeling achter. Minderjarige 2 en minderjarige 3 begrijpen niet waarom de vader heeft vastgezeten en waarom ze hem alleen onder begeleiding mogen zien. Ook is het voor de kinderen niet duidelijk of de ouders nog samen zijn. Minderjarige 4 loopt

achter op sociaal-emotioneel en motorisch vlak, vermoedelijk omdat ze in haar eerste levensjaren is opgegroeid in een verwaarlozende thuissituatie. De ouders willen niet meewerken aan extra hulp voor minderjarige 4. Het lijkt erop dat zij zich steeds meer verzetten tegen hulpverlening. Zo worden afspraken afgezegd en worden hulpverleners buiten de gesprekken gehouden. Ook zijn zij het oneens met de adviezen ten aanzien van de jongste drie kinderen. In het verleden werd dit patroon van meewerken en afhaken ook al gezien.

De kinderen hebben dringend hulp (traumabehandeling) nodig. Zij hebben psycho-educatie nodig voordat zij behandeld kunnen worden. Er is veel gebeurd in het gezin. De kinderen moeten hier uitleg over krijgen, maar de ouders willen niet meewerken aan psycho-educatie. Nu zij weer een relatie hebben wordt de hulpverlening zelfs buiten de deur gehouden.

De standpunten van de belanghebbenden

De vader wil dat de ondertoezichtstelling stopt. De hulp voor de kinderen kan ook ambulant worden ingezet. Hij zal meewerken. Hij is bezig met een traject voor borderlineproblematiek maar staat nog op de wachtlijst. Hij wil ook meewerken aan een persoonlijkheidsonderzoek. De bemoeienis van de GI en de discussies over psycho-educatie leveren de vader veel stress op. Hij is er fel op tegen dat de kinderen uitleg krijgen over het verleden. Zij hoeven niet te weten wat er in het strafdossier staat. De moeder denkt er hetzelfde over. De vader heeft haar nooit beïnvloed. Zij heeft een eigen mening. De zorg voor de kinderen gaat de moeder beter af en de ouders kunnen het ook goed samen. Minderjarige 1 zal altijd zorg nodig hebben maar daar is de ondertoezichtstelling niet voor nodig.

De moeder hoort de GI duidelijk zeggen dat het steeds beter gaat en dat zij in de basisbehoeftes van de kinderen kan voorzien. De ondertoezichtstelling kan er daarom van af. Zij wil het beste voor de kinderen. Minderjarige 4 heeft hulp nodig maar de moeder vindt haar nu nog te jong voor die hulp. De hulp kan op een later moment ook vanuit het vrijwillig kader worden ingezet. Zij wil niet dat de kinderen psycho-educatie krijgen, ook daar zijn ze te jong voor. De uitleg over de detentie is voldoende, meer hoeven de kinderen niet te weten. De vader is een goede vader die zijn leven wil verbeteren en al geruime tijd clean is. De ouders hebben nu een latrelatie en dat werkt prima. De hulp van PSW kan blijven doorlopen want ze zijn ook betrokken bij minderjarige 1 en het helpt de moeder. Zij herkent niet dat zij afspraken, zoals met school, niet nakomt.

Beoordeling en motivering

Rechtsmacht en toepasselijk recht

De moeder, minderjarige 1 en minderjarige 2 hebben de Spaanse nationaliteit. De rechtbank is

van oordeel dat de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft, nu de gewone verblijfplaats van de kinderen in Nederland ligt. Gelet op dit laatste is Nederlands recht van toepassing.

Inhoudelijke beoordeling

Aan de voorwaarden voor verlenging van de ondertoezichtstelling is voldaan (art. 1:260 BW). De ontwikkeling van de kinderen wordt nog ernstig bedreigd. Door de gebeurtenissen in het verleden heeft minderjarige 4 zichtbaar traumagerelateerde klachten ontwikkeld waarvoor zij behandeld zou moeten worden. Daarvoor staan de ouders niet open. Ook de andere kinderen hebben behandeling nodig. De ouders bagatelliseren de ernst van de gebeurtenissen en de impact die dat op de kinderen heeft gehad. De kinderrechter is van oordeel dat het verstrekken van onjuiste informatie over de detentie van de vader en over het vaderschap ten aanzien van minderjarige 1 en minderjarige 2 schadelijk kan zijn voor de ontwikkeling van de kinderen. Op het moment dat (een van) de kinderen erachter komt dat de ouders niet eerlijk zijn geweest, kan dit de onderlinge (vertrouwens)band ernstig schaden. De kinderrechter vindt het daarom belangrijk dat de kinderen middels statusvoorlichting en psycho-educatie op een voor hen passende manier geïnformeerd worden over hoe de situatie in elkaar zit en wat er zich allemaal in hun leven heeft afgespeeld. Daarbij zijn er nog steeds zorgen over de persoonlijke problematiek van de vader (en wat dat betekent voor zijn mogelijkheden als opvoeder) en of de moeder de belangen van de kinderen structureel voorop kan stellen. Duidelijk is dat zowel de kinderen als de ouders hulp nodig hebben, terwijl zij geen concrete hulpvraag hebben voor de kinderen. Daarbij is gebleken dat de moeder zich meer verzet tegen hulpverlening en afspraken niet altijd worden nagekomen. Als de ondertoezichtstelling zou eindigen, bestaat het risico dat de kinderen niet de hulp krijgen die zij nodig hebben. Dat maakt de ondertoezichtstelling nog steeds nodig. Zonder begeleiding en mandaat van de GI krijgen de kinderen geen statusvoorlichting of psycho-educatie en kunnen zij dus ook niet verder met behandeling en het verwerken van trauma's. De kinderrechter zal de ondertoezichtstelling daarom verlengen met een jaar. Gezien het proces waar de kinderen nu voor staan is dat een passende termijn.

Conclusie

De kinderrechter verlengt de ondertoezichtstelling van de vier kinderen tot 22 augustus 2027.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2026:9045

Zaaknummer: C/03/353540 / JE RK 26-1116

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Afwijzing vervangende toestemming inschrijving en deelname aan een opleidings- of stagetraject bij een sportvereniging. Artikel 1:253a BW. Communicatie en samenwerking tussen de ouders verloopt niet goed. Het is essentieel dat beide ouders volledig achter de inschrijving en deelname staan en dat zij constructief met elkaar kunnen communiceren en samenwerken om zo'n impactvol traject voor de minderjarige tot een succes te maken. De rechtbank neemt in haar overweging mee dat de minderjarige komend schooljaar naar het voortgezet onderwijs gaat en dat de reistijd naar trainingen en wedstrijden aanzienlijk langer wordt.

Beoordeling en motivering

De vader verzoekt om vervangende toestemming voor inschrijving en deelname van de minderjarige aan een opleidings- of stagetraject van Voetbalclub A of iedere andere voetbalclub die speelt in divisie 1 tot en met 4, gelegen binnen een straal van 40 km vanaf de woning van de moeder waarbij hij het reizen voor zijn rekening neemt.

Het wettelijk kader wordt gevormd door artikel 1:253a lid 1 BW.

Het voetbaltalent van de minderjarige is door een scout opgemerkt. De vader heeft hem vervolgens ingeschreven voor een opleidings- c.q. stagetraject bij Voetbalclub A. De moeder, met wie de vader het ouderlijk gezag uitoefent, heeft daarvoor geen toestemming gegeven.

De minderjarige voetbalt graag en wil deze overstap dan ook graag maken. De vader vindt dat inschrijving en deelname bij Voetbalclub A in het belang van de minderjarige is. Hij heeft verklaard de praktische en logistieke gevolgen volledig te kunnen ondervangen en meent dat de minderjarige de impact van deze beslissing zelfstandig kan overzien. Hij heeft benadrukt dat de moeder informatie kan opvragen bij de vereniging en dat zij ook kan aansluiten bij informatieavonden. Hij heeft verklaard dat hij de minderjarige zonder toestemming van de moeder bij Voetbalclub A heeft ingeschreven om te voorkomen dat de inschrijfdeadline zou

worden overschreden. Het missen van deze deadline zou tot gevolg hebben dat de minderjarige aankomend voetbalseizoen niet bij Voetbalclub A kan voetballen. Volgens hem is sprake van een unieke kans voor de minderjarige. Hij vreest dat de minderjarige niet nogmaals gescout zal worden als hij bij zijn oude vereniging blijft. De moeder vindt dat de timing van de overstap ongelegen is. Op dit moment zijn er veel veranderingen in het leven van de minderjarige. Zo gaat hij aankomend schooljaar naar de middelbare school en heeft hij recent een halfbroertje gekregen. Daardoor wordt al veel van de minderjarige verwacht. Zij vreest dat hij overvraagd zal worden indien hij daarnaast vaker en op een hoger niveau moet gaan voetballen. De keuze van de vader voor Voetbalclub A leidt tot een aanzienlijke toename van de reistijd. Bovendien gaat deze reistijd ten koste van de tijd die de minderjarige aan schoolwerk en ontspanning kan besteden, wat de moeder niet in zijn belang acht. Daarnaast heeft zij grote bedenkingen bij de gang van zaken rondom (de inschrijving bij) Voetbalclub A. De vader heeft de moeder door inschrijving van de minderjarige bij Voetbalclub A voor een voldongen feit gesteld en zij wordt door de vereniging niet tot nauwelijks geïnformeerd over het traject. De Raad voor de Kinderbescherming (de raad) heeft aangegeven dat de overstap naar Voetbalclub A (of een andere voetbalvereniging in een hogere divisie) weliswaar een zware wissel trekt op de minderjarige en de gezinnen waartoe hij behoort, maar dat het zijn mentale veerkracht kan vergroten en hij sociale contacten kan opbouwen. Dit kan juist positief bijdragen aan de onzekerheid waar hij mee kampt. De raad acht het van belang dat hulpverlening wordt ingezet om de communicatie tussen de ouders te verbeteren.

De rechtbank wijst het verzoek van de vader af. De minderjarige gaat komend schooljaar naar het voortgezet onderwijs. Deze overstap brengt ingrijpende veranderingen met zich, zoals huiswerk en een nieuwe sociale omgeving. Het traject bij Voetbalclub A is intensief en vergt veel van de minderjarige en van de gezinnen waartoe hij behoort. Niet alleen wordt de reistijd naar de voetbalvereniging aanzienlijk langer. Het zal ook niet zonder meer mogelijk zijn om trainingen, wedstrijden of toernooien af te zeggen in verband met andere verplichtingen. Hoewel deze omstandigheden op zichzelf niet aan inschrijving en deelname bij Voetbalclub A in de weg hoeven te staan, acht de rechtbank inschrijving en deelname in dit geval niet in het belang van de minderjarige. De reden hiervan is dat communicatie en samenwerking tussen de ouders op dit moment niet goed verloopt. Het is echter essentieel dat beide ouders volledig achter de inschrijving en deelname staan en dat zij constructief met elkaar kunnen communiceren en samenwerken om zo'n impactvol traject voor de minderjarige – en voor beide gezinnen – tot een succes te maken.

Ook het verlenen van vervangende toestemming tot inschrijving van de minderjarige bij een andere voetbalclub die speelt in divisie 1 tot en met 4, gelegen binnen een straal van 40 km vanaf de woning van de moeder (een 'carte blanche'), acht de rechtbank niet in het belang van

de minderjarige. Bij elke concrete inschrijving moet immers een afzonderlijke en actuele belangenafweging plaatsvinden. De rechtbank kan hier niet op vooruitlopen.

Het ligt op de weg van partijen om hun communicatie te verbeteren en nadere afspraken te maken. Doorverwijzing naar een mediation- of ouderschapsbemiddelingstraject vanuit de rechtbank is op dit moment niet passend, omdat op korte termijn duidelijkheid is gewenst voor de minderjarige over het traject bij Voetbalclub A.

Conclusie

De rechtbank wijst het verzoek van de vader af.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:11917

Zaaknummer: C/10/722735 / FA RK 26-5463

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Minderjarige met ernstige verslavings- en emotieregulatieproblematiek. Machtiging gesloten jeugdhulp maar geen concreet perspectief op beschikbare plaats binnen gesloten jeugdhulp. Hoewel gesloten jeugdhulp noodzakelijk is, wordt een machtiging uithuisplaatsing in een open setting verleend, vanwege gebrek aan plaats binnen een gesloten instelling.

Feiten en omstandigheden

De minderjarige waar het in deze zaak om draait heeft ernstige verslavings- en emotieregulatieproblematiek. In meerdere voorgaande beschikkingen van de kinderrechter is de ernst van de situatie benadrukt, en op 22 juli 2026 is een machtiging gesloten jeugdhulp verleend tot 22 september 2026. Jeugdbescherming Regio Amsterdam (JBRA) voert aan dat er ondanks deze verleende machtiging nog geen passende plek beschikbaar is in een gesloten instelling. Verblijf in een open instelling dan wel terugplaatsing bij vader of moeder wordt echter ook niet passend geacht, aangezien zich in die situaties regelmatig incidenten hebben voorgedaan.

De minderjarige verblijft momenteel bij haar moeder, die op vakantie is. Haar vader en mentor vanuit de open instelling hebben geprobeerd haar te motiveren terug te keren naar de instelling, maar dit escaleerde dusdanig dat de politie heeft moeten ingrijpen. Daarna heeft de open instelling de plaatsing van minderjarige direct beëindigd, waardoor zij nu noodgedwongen alleen in de woning van de moeder verblijft. In de afgelopen periode is onderzocht welke woon- en behandelsetting het meest passend zou zijn voor de minderjarige, waarbij ook opnieuw is gekeken naar de mogelijkheid van gesloten plaatsing, maar er is nog geen concreet perspectief op een beschikbare plaats daarvoor. Wel is er een voorziening op maat beschikbaar, waarbij de minderjarige in een eigen appartement verblijft, met een-op-eenbegeleiding en zorg die 24 uur beschikbaar is. Dit zou niet alleen een tijdelijke, maar ook een langdurige plek kunnen zijn, waar minderjarige ook in geval van terugval of moeilijk gedrag kan blijven wonen. Op 17 augustus is de minderjarige in deze voorziening geplaatst. JBRA stelt zich op het standpunt dat volledig moet worden ingezet op deze geboden

maatwerkvoorziening, en verzoekt dat de machtiging tot uithuisplaatsing binnen deze voorziening wordt verleend voor de duur van de ondertoezichtstelling.

De vader acht een gesloten plaatsing nog altijd noodzakelijk, en verzoekt de rechter daarom de machtiging tot uithuisplaatsing niet te verlenen voor de duur van de ondertoezichtstelling, maar tot 22 september, de duur van de machtiging gesloten jeugdhulp. Zo kan de verdere noodzaak van de plaatsing van de minderjarige op korte termijn opnieuw worden beoordeeld. De vader stelt dat momenteel niet in het belang van de minderjarige gehandeld wordt. De (advocaten van) de moeder en de minderjarige zelf sluiten zich aan bij het verweer van de vader en achten een gesloten plaatsing passend. Zij vinden dan ook dat het verblijf in de open setting die nu plaatsvindt, zo kort mogelijk moet zijn.

Beoordeling en motivering

De kinderrechter acht de plaatsing in de open setting zoals door JBRA verzocht onvoldoende geschikt voor de minderjarige, en acht het onvoldoende aannemelijk dat de minderjarige in deze setting wel bereid zal zijn hulp te accepteren. De kinderrechter vreest voor de verslechtering van de al zorgelijke situatie van de minderjarige en acht de urgentie voor plaatsing in een gesloten setting dan ook hoog. Desondanks zal er een machtiging voor uithuisplaatsing voor verblijf van de minderjarige in de setting zoals door JBRA verzocht worden verleend, omdat dit de enige plek is waar zij nu geplaatst kan worden. Wel verleent de kinderrechter deze machtiging voor beperkte duur, tot 22 september, omdat er zo snel mogelijk duidelijkheid dient te komen over een vervolgplek in een gesloten instelling. Het overige verzochte zal worden aangehouden, en deze procedure zal verder gelijktijdig worden behandeld met het verzoek tot het verlenen van een machtiging gesloten jeugdhulp.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 14-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:8944

Zaaknummer: C/13/792145 / JE RK 26-681

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De rechtbank verleent moeder vervangende toestemming voor de duur van 36 maanden om in die periode met de kinderen te reizen. De afgelopen jaren is gebleken dat toestemming voor vakanties tussen de ouders veel onrust oplevert, wat niet in het belang is van de kinderen.

Feiten en omstandigheden

De ouders zijn gescheiden en oefenen gezamenlijk het gezag uit over hun twee minderjarige zoons. Beide zoons hebben zowel de Nederlandse als de Britse nationaliteit. Tussen ouders is een zorg- en vakantie-regeling vastgesteld. Er is al jarenlang onrust tussen de ouders als moeder met de kinderen op vakantie wil naar het buitenland. Vader verbindt verschillende voorwaarden aan zijn toestemming voor het reizen en de afgifte van de Nederlandse paspoorten, die hij in beheer heeft. Daarom verzoekt de moeder in deze procedure vervangende toestemming voor een periode van 36 maanden om met de kinderen op vakantie te gaan binnen Europa en het Verenigd Koninkrijk, voor zover deze reizen plaatsvinden binnen de zorgperiodes van de moeder op grond van de zorgregeling, met een maximum van vier aaneengesloten weken, met als voorwaarde dat de moeder voorafgaand aan het vertrek de adresgegevens van de accommodatie(s) verstrekt. Daarnaast verzoekt de moeder het beheer over de paspoorten van de kinderen, dan wel dat de vader gehouden wordt tot afgifte van de paspoorten aan de moeder vier weken voorafgaand aan de reisperiode dan wel op haar eerste verzoek binnen die vier weken, op straffe van een dwangsom. Voor het reizen naar het Verenigd Koninkrijk zijn namelijk op grond van nieuwe regelgeving beide paspoorten nodig.

De vader dient een verweerschrift in en verzoekt dat de moeder niet-ontvankelijk wordt verklaard of haar verzoeken worden afgewezen, dan wel dat de vervangende toestemming wordt beperkt tot reizen binnen de EU met uitsluiting van het Verenigd Koninkrijk, voor een termijn van maximaal 12 maanden, onder strengere voorwaarden omtrent de informatieverstrekking door de moeder, zonder gebruik van de Britse paspoorten. Daarnaast doet de vader een aantal overige zelfstandige verzoeken omtrent de zorgregeling en informatievoorziening tussen de ouders.

Beoordeling en motivering

De rechtbank wijst het verzoek van de moeder toe en verleent haar vervangende toestemming voor 36 maanden om te reizen binnen Europa en het Verenigd Koninkrijk, voor zover dit past binnen de zorgregeling en voor maximaal vier weken aaneensluitend. Hieraan verbindt de rechtbank wel de voorwaarde dat de moeder uiterlijk twee weken voorafgaand aan het vertrek aan de vader informatie verstrekt over de vertrek- en aankomstdata en -tijden en de adresgegevens van de accommodatie(s).

Vanwege de niet altijd volledige informatieverstrekking door de moeder, en de ten onrechte door de vader gestelde voorwaarden aan zijn toestemming voor het reizen en de afgifte van de paspoorten, oordeelt de rechtbank dat beide ouders niet respectvol met elkaars ouderschap zijn omgegaan. Hierdoor is bij beide ouders wantrouwen ontstaan. De kinderen worden hier de dupe van, en die onrust is volgens de rechtbank niet in het belang van de kinderen. De oudste zoon heeft ook zelf bij de rechtbank aangegeven dat hij en zijn broertje hier veel last van hebben. Daarom acht de rechtbank vervangende toestemming in het belang van de kinderen. De rechtbank ziet geen aanleiding om de vervangende toestemming voor een kortere periode te verlenen, zoals door de vader verzocht, omdat de rechtbank het niet aannemelijk acht dat de ouders elkaar op kortere termijn wel zonder gedoe toestemming kunnen verlenen.

De oudste zoon heeft de rechtbank uitdrukkelijk verzocht om beide ouders dezelfde vrijheden te verlenen, maar omdat de vader geen vervangende toestemming heeft verzocht, kan de rechtbank hem op dit moment geen gespiegelde vervangende toestemming verlenen.

Met betrekking tot de paspoorten wijst de rechtbank het verzoek van de moeder om de Nederlandse paspoorten in beheer te houden wel af. De kinderen willen dat alles eerlijk wordt verdeeld, dus wil de rechtbank hier zoveel mogelijk rekening mee houden door de Britse paspoorten aan de moeder in beheer te geven, en de Nederlandse paspoorten aan de vader. Wel oordeelt de rechtbank dat de vader de Nederlandse paspoorten vier weken voor aanvang van de reisperiode, dan wel op het eerste verzoek binnen die vier weken, aan de moeder dient af te geven, waarbij de moeder alleen de reisbestemming hoeft te vermelden. Omdat de rechtbank er geen vertrouwen in heeft dat de vader zonder voorwaarden de paspoorten zal afgeven, verbindt de rechtbank aan deze verplichting een dwangsom van € 500 per dag, met een maximum van € 50.000. Dit gebrek aan vertrouwen is ook de reden dat de paspoorten al vier weken van tevoren moeten worden afgegeven, terwijl de moeder pas twee weken van tevoren meer informatie over de reis hoeft te geven. Zo kan over de vakantiekeuzes geen discussie ontstaan. De rechtbank legt aan de moeder de verplichting op de Nederlandse paspoorten binnen een week na terugkomst weer aan de vader af te geven. Omdat de vader niet aannemelijk heeft gemaakt dat de moeder zich niet aan deze verplichting zal houden, acht de rechtbank een dwangsom voor de moeder niet noodzakelijk.

Ook de overige verzoeken van de vader worden afgewezen. Omdat er op grond van wet of overeenkomst voor partijen geen verplichting bestaat tot het uitwisselen van wekelijkse overdrachtsberichten, stelt de rechter vast dat de ouders slechts verplicht zijn elkaar te informeren over zwaarwegende aangelegenheden als bedoeld in artikel 1:377b BW. Daarnaast heeft de vader onvoldoende uitgewerkt dat de zorgregeling regelmatig niet door de moeder wordt nagekomen, dus wijst de rechtbank het verzoek tot stipte nakoming af.

Conclusie

De rechtbank verleent de moeder onder voorwaarden vervangende toestemming voor het reizen met de kinderen, en verplicht de vader tot afgifte van de Nederlandse paspoorten aan de moeder op straffe van een dwangsom. De moeder moet de paspoorten binnen een week na terugkomst weer aan de vader teruggeven. De rechtbank legt haar uitspraak met een kindbrief uit aan de oudste zoon.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 17-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:5832

Zaaknummer: C/16/610511 / FO RK 26-534

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De kantonrechter verleent de gevraagde machtiging voor een lening aan de vader uit het vermogen van de minderjarige.

Feiten en procedure

De minderjarige is geboren in 2015. De verzoekers vragen toestemming voor een geldlening van € 250.000 uit het vermogen van de minderjarige aan verzoeker. De lening wordt gebruikt voor aankoop van een kavel en zal uiterlijk in 2027 worden terugbetaald.

Beoordeling en motivering

Gelet op de motivering van het verzoek en op de inhoud van het dossier zal het verzoek worden toegewezen.

Conclusie

De kantonrechter verleent de gevraagde machtiging.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 03-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2026:7898

Zaaknummer: 12327169 OV VERZ 26-2284 (E)

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Beëindiging gezamenlijk gezag en wijziging omgangsregeling door rechtbank.

Feiten

De ouders van de minderjarige hebben een affectieve relatie met elkaar gehad. Zij oefenen het gezamenlijk gezag over haar uit. De hoofdverblijfplaats van de minderjarige is bij de moeder. Bij eerdere beschikking is een contact- en informatieregeling vastgesteld.

De moeder verzoekt voor recht te verklaren dat de gedane erkenning nietig is en te bepalen dat zij voortaan alleen met het gezag wordt belast. Daarnaast verzoekt zij primair dat er geen contact meer zal zijn tussen de vader en de minderjarige; of subsidiair minder frequent contact. De vader voert verweer.

Beoordeling en motivering

Betreffende de vernietiging van de erkenning neemt de rechtbank de stelling van de moeder in overweging dat er sprake was van dwaling bij het verlenen van toestemming (art. 1:205 lid sub c BW). In maart 2024 zou de moeder door een DNA-onderzoek via een zelftest bij een niet-geaccrediteerd laboratorium erachter zijn gekomen dat de vader niet de biologische vader is. Omdat de moeder pas na het verstrijken van de termijn in januari 2026 haar verzoek heeft ingediend, is zij niet-ontvankelijk in dit verzoek. De bijzondere curator neemt het verzoek niet over namens de minderjarige, omdat continuering van de huidige situatie waarbij er omgang is tussen de minderjarige en haar vader beter voor haar is.

Op grond van artikel 1:253n BW kan het gezamenlijk gezag van de niet met elkaar gehuwde ouders op verzoek van de moeder beëindigd worden. Zij is ontvankelijk in dit verzoek, omdat er sprake is van gewijzigde omstandigheden zoals de ondertoezichtstelling van de minderjarige sinds 2023. Volgens de moeder is eenhoofdig gezag in het belang van de minderjarige, omdat de vader haar alleen onder begeleiding heeft gezien en geen initiatief neemt in de zorg en opvoeding. De vader brengt hiertegen in dat hij onvoldoende de kans heeft gekregen een rol te spelen in het leven van de minderjarige, omdat de vastgestelde zorgregeling door de moeder en de jeugdbeschermer niet wordt nageleefd. Bovendien kan hij

voldoende met de moeder overleggen en communiceren, waardoor niet aan de gronden voor beëindiging van het gezamenlijk gezag wordt voldaan. Volgens de gecertificeerde instelling (GI) verloopt het contact tussen de ouders maar ook tussen de vader en de jeugdbeschermer erg moeizaam.

De rechtbank gaat mee in deze constatering van de GI. In het plan van aanpak staat dat beide ouders een licht verstandelijke beperking hebben en de ontwikkeling van minderjarige complex is, waardoor het voor hen lastig is om tot gezamenlijke afstemming te komen. Doordat veel omgangsmomenten niet door zijn gegaan, is de vader te weinig betrokken geweest bij de opvoeding van de minderjarige. Gelet op deze feiten acht de rechtbank het in het belang van de minderjarige dat de moeder met eenhoofdig gezag wordt belast.

Op basis van artikel 1:377e BW kan de omgangsregeling gewijzigd worden indien de omstandigheden zijn gewijzigd. Dat is hier het geval omdat de vastgestelde regeling niet goed uit te voeren blijkt. De moeder voert aan dat de omgang met de vader te belastend is voor de minderjarige en hij de omgang vaak afzegt. De vader meent dat hem niet verweten kan worden dat hij ver weg woont en enkele keren ziek is geweest. Hij heeft geen vertrouwen in de begeleiding van de omgang en wil niet naar plaats 1 reizen voor een omgangsmoment, omdat de treinreis dan langer zou duren dan het bezoek.

De rechtbank overweegt dat er geen gronden zijn om de omgang tussen de vader en de minderjarige te ontzeggen, want hoewel niet elk omgangsmoment goed verlopen is, zijn er ook momenten van plezier geweest voor de minderjarige. Het is in haar belang dat zij de vader blijft zien. Er is wel aanleiding om de huidige omgangsregeling te wijzigen omdat uit verslagen blijkt dat de frequentie en duur van de omgangsbegeleiding voor haar te veel is.

Conclusie

Voortaan komt alleen aan de moeder het gezag toe en de minderjarige zal één keer per maand begeleide omgang met de vader hebben.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30-07-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:24710

Zaaknummer: C/09/698826 / FA RK 26-1039

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Is verzoeker wilsonbekwaam? Rechtbank beoordeelt wilsbekwaamheid op basis van stukken en beeld van de man op zitting.

Feiten en omstandigheden

Partijen zijn gedurende vele jaren met elkaar gehuwd en zijn het niet eens over de wens tot echtscheiding van de man.

Verzoeken

De man verzoekt tot echtscheiding omdat het huwelijk zijn inziens duurzaam is ontwricht. Zowel de advocaat van de man, alsook de notaris en de arts die de man heeft onderzocht, hebben geconcludeerd dat de man in staat is zijn wil te bepalen en de gevolgen van zijn echtscheidingsverzoek overziet. De vrouw voert verweer en verzoekt de rechtbank om een deskundige te benoemen die de geestesgesteldheid en wilsbekwaamheid van de man onderzoekt. Volgens de vrouw is de man recentelijk gediagnosticeerd met beginnende dementie en niet in staat zijn wil te bepalen. Hun huwelijk verliep volgens de vrouw goed. Zij vermoedt dat de man sterk wordt beïnvloed door zijn zoon, waar de man verblijft. De vrouw betwijfelt of de arts waarvan een verklaring is overgelegd, kennis heeft genomen van het medische dossier van de man.

Beoordeling en motivering

De rechtbank vindt een deskundigenonderzoek niet nodig. Op basis van de stukken en de eigen waarneming tijdens de zitting acht de rechtbank zich voldoende geïnformeerd over de geestesgesteldheid van de man. De rechtbank oordeelt dat de man in staat is zijn wil te bepalen ten aanzien van de echtscheiding en de gevolgen van zijn verzoek overziet en dus ontvankelijk is in zijn verzoek. Hoewel beginnende dementie is vastgesteld, betekent dit volgens de rechtbank niet automatisch dat de man niet (meer) in staat is zijn wil ten aanzien van de echtscheiding te bepalen. Uit de verschillende stukken is af te leiden dat de man in staat is zijn eigen wil te bepalen. Zo heeft hij een verklaring overgelegd van een arts, die op de hoogte was van zijn ziekte, en die aangeeft dat de man in staat wordt geacht zijn belangen

inzake de echtscheiding te behartigen. De bij de huisarts van de man bekende informatie is hierbij meegenomen. Daarnaast heeft de man een brief overgelegd van de notaris waar hij is geweest voor zijn (levens)testament. De notaris heeft uitgebreid en feitelijk omschreven dat en op welke wijze hij heeft vastgesteld dat de man in staat was zijn wil te verklaren en de gevolgen van zijn wensen te begrijpen en overzien. Ten slotte heeft de rechtbank uit eigen waarneming kunnen vaststellen dat de man in staat is zijn wil te bepalen ten aanzien van de echtscheiding. De man was op de zitting en kon in eigen woorden uitleggen welk verzoek hij heeft ingediend, welke beweegredenen hij daarvoor heeft en wat de gevolgen zijn van zijn verzoek. Hij begreep de vragen van de rechtbank en kon daar adequaat op reageren. De rechtbank heeft enige mate van vergeetachtigheid en verwarring bij de man waargenomen tijdens de zitting. De rechtbank sluit niet uit dat de ziekte invloed heeft op zijn herinneringen aan en beeld van zijn huwelijk. Dit kan verklaren waarom de man en de vrouw verschillende zienswijzen hebben over het huwelijk.

Conclusie

De rechtbank spreekt de echtscheiding uit tussen partijen en wijst het anders of meer verzochte af.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 08-07-2026

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2026:7383

Zaaknummer: C/02/443978 FA RK 26-218

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

EHRM. Gezagsbeëindiging. De aanvaardbare termijn is verstreken en het perspectief ligt in het pleeggezin. De positieve ontwikkeling van moeder leidt niet tot een ander oordeel. Verzoek om deskundigenonderzoek afgewezen.

Feiten en omstandigheden

De ouders hebben gezamenlijk gezag. De minderjarige is als ongeboren kind onder toezicht geplaatst en de ondertoezichtstelling is steeds verlengd. Na de geboorte is minderjarige uit huis geplaatst, hij verblijft momenteel in een pleeggezin.

Verzoeken

De Raad voor de Kinderbescherming (de raad) verzoekt het gezag van de ouders te beëindigen en de gecertificeerde instelling (GI) met de voogdij te belasten. De moeder verzoekt de rechtbank dit verzoek af te wijzen en een nader onderzoek te gelasten in de vorm van een gezinsopname of een NIFP-onderzoek. Ook vader wil dat de rechtbank het verzoek tot de gezagsbeëindiging afwijst.

Beoordeling en motivering

De rechtbank zet uiteen dat een gezagsbeëindiging de meest vergaande kinderbeschermingsmaatregel is en alleen kan worden opgelegd als een kind ernstig in zijn ontwikkeling wordt bedreigd en de ouder niet binnen een aanvaardbare termijn in staat is de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van het kind te dragen. Daarnaast moet de rechtbank volgens rechtspraak van het EHRM beoordelen of een gezagsbeëindiging noodzakelijk is, in verhouding staat tot het doel dat ermee wordt bereikt en of hetzelfde doel niet met een minder ingrijpende maatregel kan worden bereikt. Ook geldt dat na een uithuisplaatsing wordt gewerkt aan thuisplaatsing, tenzij dit niet meer in het belang van de minderjarige is.

De rechtbank wijst het verzoek van de raad toe en beëindigt het gezag van de ouders. De rechtbank overweegt dat de aanvaardbare termijn is verstreken. De minderjarige is 2 jaar en heeft veel onstabiliteit en onveiligheid meegemaakt. Hij is al voor zijn geboorte voorlopig

onder toezicht gesteld en direct na de geboorte in een crisispleeggezin geplaatst. Ondanks de inzet van intensieve een-op-eenbegeleiding, onder meer in een moeder-kindhuis, kon de veiligheid van de minderjarige niet gewaarborgd worden bij moeder en de terugplaatsingen zijn vroegtijdig beëindigd. In het huidige pleeggezin ontwikkelt minderjarige zich goed. De GI heeft een perspectiefbesluit genomen dat inhoudt dat het perspectief van minderjarige in het pleeggezin ligt. De GI zet in op het uitbreiden van contact tussen minderjarige en de ouders. De moeder maakt een positieve ontwikkeling door, ze heeft een vaste verblijfsplek, accepteert hulp en gebruikt medicatie. De ouders betwisten daarom dat de aanvaarbare termijn is verstreken. De rechtbank oordeelt echter dat de verwachting dat moeder binnen afzienbare tijd in staat is voor haar zoon te zorgen niet reëel is. De positieve ontwikkeling van moeder is pril en kwetsbaar, op dit moment heeft de minderjarige met allebei de ouders slechts één uur per week begeleide omgang. Een plaatsing bij (een van) de ouders zal hij juist ervaren als een uithuisplaatsing. Het is van belang dat de minderjarige geen onzekerheid ervaart over waar hij zal opgroeien.

De gezagsbeëindiging is volgens de rechtbank ook noodzakelijk en proportioneel en er kan niet met een minder ingrijpende maatregel worden volstaan. Het perspectief ligt in het pleeggezin. Een jaarlijkse verlenging van de ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing zijn niet langer de juiste juridische maatregelen. Daarbij legt moeder zich niet neer bij het perspectiefbesluit en zal blijven 'vechten'. Een vrijwillige uithuisplaatsing is daardoor niet mogelijk. Ouders hebben daarnaast in het verleden hun gezag niet altijd in het belang van hun zoon uitgeoefend, zo hebben ze geweigerd toestemming te verlenen voor het aanvragen van een paspoort, waardoor vervangende toestemming van de kinderrechter noodzakelijk was. De rechtbank acht het risico aanwezig dat ook toekomstige gezagsbeslissingen worden gebruikt om de plaatsing in het pleeggezin ter discussie te stellen. De rechtbank volgt het advies van de raad en de GI om de voogdij bij een onafhankelijke derde te leggen en niet bij de pleegouders, anders bestaat het risico dat de verstandhouding tussen de ouders en pleegouders onder druk komt te staan. De positieve ontwikkeling die moeder doormaakt is meegenomen in de beslissing, een deskundigenonderzoek draagt daarom niet bij aan de beslissing die de rechtbank moet nemen.

Conclusie

De rechtbank beëindigt het ouderlijk gezag van de ouders over minderjarige en benoemt de gecertificeerde instelling Stichting Leger des Heils Jeugdbescherming en Reclassering tot voogd.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 14-08-2026
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:6252
Zaaknummer: C/16/606400 / FL RK 26-164
Wetsartikelen: